

Vappumarssilla – ei kiirettä. Ensimmäinen vappu Moskovassa ja toki mukana marssimassa valmistavan tiedekunnan riveissä.

nen toimittaja oli kysellyt minua? Hämmästyin. Menin katsomaan ja kukapa muu kuin reservin kersantti Heikki Yrjänä Rissanen siellä, vanha inttikaverimme Ruotuväki-lehdestä. Heikki oli myynyt autonsa ja lähtenyt matkalle Siperian läpi aina Tyynelle valtamerelle asti ja sieltä edelleen laivalla Tokioon. Luonnollisesti ilman paluulippua. ”Lähdin vähän katselemaan maailmaa.” Heikki oli illan meillä ja muisteltiin inttiaikoja. Saatettiin sitten Heikki hotellilleen, mistä hän aamulla lähti kahdeksan vuorokauden junamatkalleen, kolme pysähdystä á yksi vrk, Hullu mies. Entisensä.

Paitsi pakollista ”kartoškaa” – kuukauden perunannostokomennusta ennen opintojen alkua, ohjelmassa oli syksyisin ja keväisin myös ”subbotnik” – talkoolauantai, jolloin kaikkia, niin opiskelijoita kuin työväkeä patistettiin erilaisiin talkoohommiin. Yliopiston viereisen Lenin-vuorten (nyk. Varpusvuoret) puistoa siistitään.

Ikuistin Heikin hänen lahjoittamalleen Tri-X:lle meidän huoneessa. Mahdollisesti viimeinen kuva urhoolisesta tutkimusmatkailijasta, joka ryöstetään kotivävyksi johonkin uiguuri- tai nenetsiperheeseen.

Asuntola-ongelmia ja vapunviettoa

Paitsi kesäloma-ajan asuntokysymys Helsingissä, meidän piti Riitan kanssa yrittää järjestää myös syksyn asumistilanne Moskovassa. Luonnollisesti tarvitsimme ns. ”perheasunnon”. MGU:n päärakennuksen asuntolassa perhesolut olivat kuitenkin kortilla ja VGIKin asuntolassa, joka kuulemma oli surkea, ei sellaisia edes tunnettu. Se, että opiskelimme eri korkeakouluissa, teki tilanteen todella hankalaksi.

Oli kuitenkin yksi ratkaisu. Päätimme anoa lupaa jatkaa asumista valmistavan tiedekunnan asuntolassa. Se olisi ollut itse asiassa loistava ratkaisu, koska minä

